

Ocena dorobku naukowego oraz osiągnięcia naukowego zatytułowanego „Uwarunkowania genetyczne i środowiskowe oraz przebieg kliniczny ostrego zapalenia trzustki” pani dr n. med. Doroty Koziel

Ocena dorobku naukowo – badawczego

Pani dr n. med. Dorota Koziel uzyskała dyplom magistra pielęgniarstwa w roku 1989 na Wydziale Pielęgniarskim Akademii Medycznej w Krakowie na podstawie pracy magisterskiej zatytułowanej „Ciała obce w drogach oddechowych”. Kolejno w latach 1998 oraz 1999 odbyła kurs doskonalący „Promocja zdrowia” w Centrum Edukacji Medycznej oraz kurs metodyczny „Edukacja zdrowotna w szkole”. W roku 2001 ukończyła studia podyplomowe „Organizacja, zarządzanie i ekonomika w opiece zdrowotnej” w Szkole Zdrowia Publicznego Instytutu Medycyny Pacy w Łodzi.

Kolejne etapy kariery naukowej pani Doroty Koziel to uzyskanie stopnia doktora nauk medycznych w Wydziale Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, na podstawie rozprawy doktorskiej zatytułowanej „Zachowania zdrowotne a jakość życia ludzi w wieku starszym”. Promotorem pracy doktorskiej była pani profesor Elżbieta Trafiałek. W roku 2013 pani doktor Koziel uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa chirurgicznego.

Od roku 2005 pani doktor związała się zawodowo z Wydziałem Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Humanistyczno- Przyrodniczego Jana Kochanowskiego w Kielcach. Do 2008 roku pracowała jako instruktor w Zakładzie Chirurgii i Pielęgniarstwa Chirurgicznego Wydziału Nauk o Zdrowiu tejże uczelni, następnie do roku 2009 pełniła funkcję zastępcy dyrektora ds. dydaktycznych Instytutu Pielęgniarstwa i Położnictwa UJK w Kielcach. Kolejne szczeble kariery zawodowej pani doktor Koziel to funkcja prodziekana ds. Dydaktycznych i studenckich Wydziału Nauk o Zdrowiu UJK pełniona w latach 2009-2012, a następnie od roku 2012 do chwili obecnej funkcja prodziekana ds. Ogólnych tejże uczelni.

Od roku 2008 do chwili obecnej pani doktor zatrudniona jest na stanowisku adiunkta w Zakładzie Chirurgii i Pielęgniarstwa Chirurgicznego Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu UJK w Kielcach.

Wydział Lekarski
i Nauk o Zdrowiu

Dorobek naukowy pani doktor to w sumie aż 78 publikacji o łącznej punktacji 547,5 punktu MNiSzW/KBN oraz o łącznym współczynniku oddziaływania „impact factor” 21,097.

59 z wymienionych powyżej prac opublikowanych zostało po uzyskaniu tytułu doktora nauk medycznych. Na tą liczbę składa się 20 prac oryginalnych, w tym 9 opublikowanych w czasopiśmie z tzw. listy filadelfijskiej, 8 opisów przypadków, 14 prac poglądowych oraz 13 rozdziałów w monografiach, w tym 9 w języku angielskim. W 9 z tych publikacji pani doktor była pierwszym autorem.

Prace opublikowane przez panią doktor Koziel cytowane były 26 razy, a wskaźnik Hirscha wynosi obecnie 3.

Poza osiągnięciem naukowym pani doktor dotyczącym ostrego zapalenia trzustki, które omówione będzie oddzielnie, realizowane tematy badawcze dotyczyły szeroko pojętych problemów z zakresu zdrowia publicznego oraz pielęgniarstwa chirurgicznego, w tym:

- Wpływu czynników społeczno-demograficznych i stylu życia na ryzyko otyłości
- Zachowań zdrowotnych osób starszych
- Problemów opieki pielęgniarskiej w oddziałach chirurgicznych,
- a także promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej oraz kształcenia pielęgniarek.

W projekcie badawczym dotyczącym zagadnienia otyłości Autorka współpracowała w ramach prowadzonego w województwie świętokrzyskim badania dotyczącego stanu zdrowia ludności. Uzyskane wyniki wskazywały na istnienie korelacji pomiędzy niewłaściwym odżywianiem i ryzykiem zespołu metabolicznego. Ustalono także wzorce diety u pacjentów bez zaburzeń lipidowych i z prawidłowym BMI. Wyniki tego cyklu badań opublikowano w 3 publikacjach o łącznym współczynniku IF 6,957. Podkreślić należy iż we wszystkich tych pracach pani dr Koziel była drugim autorem, co wskazuje na jej znaczący wkład w badane zagadnienia.

Zainteresowania problemami ludzi starszych to nie tylko temat pracy doktorskiej, ale także kilkanaście kolejnych publikacji ze znaczącym wkładem pani doktor Koziel. W 11 z nich

była ona pierwszym autorem. Prace z tego cyklu publikowane były w czasopismach posiadających punktację MNiSZW, natomiast nie posiadających IF.

Kolejny cykl 5 publikacji dotyczył wielowymiarowego spojrzenia na problemy jakości życia w zdrowiu i chorobie.

Zainteresowanie pani doktor Koziół problemami zdrowia publicznego, zachowań zdrowotnych oraz edukacji zdrowotnej zaowocowało cyklem kolejnych 11 publikacji ze znaczącym udziałem Autorki.

Inne nurty zainteresowań pani doktor Koziół związane są ściśle z prowadzoną działalnością dydaktyczną i dotyczą problemu edukacji pielęgniarek. Jest to kolejne 8 publikacji.

Ostatni z omawianych w tym rozdziale tematów dotyczy pielęgniarstwa chirurgicznego oraz problemów związanych i opieką pacjenta na oddziale chirurgicznym. Ten nurt zainteresowań zaowocował 11 publikacjami, a szeroko pojęta tematyka chirurgiczna, związana z pracą w chirurgicznym zespole, to kolejne 7 publikacji.

Podsumowując ten fragment recenzji należy powiedzieć iż dorobek pani doktor Doroty Koziół jest niesłychanie wszechstronny i bardzo bogaty. Wskazuje to niewątpliwie na duże zaangażowanie Autorki, niesłychaną dojrzałość i umiejętność pracy zespołowej. Podkreślić chciałam znaczący wkład pani doktor w większość przedstawionego dorobku naukowego. Analiza dorobku naukowego Autorki pozwala dostrzec nie tylko Jej systematyczność i pracowitość, ale także dobrą organizację pracy naukowej. Dodatkowo moją ocenę dorobku i osoby poprzez mogę osobistymi bardzo korzystnymi wrażeniami, jakie odnoszę, od lat obserwując rozwój naukowy pani doktor Doroty Koziół. Poszukuje Ona nowych rozwiązań w codziennej pracy zarówno dydaktycznej jak i naukowej, co wskazuje na dużą dojrzałość Autorki ale także i na ogromne zaangażowanie ośrodka w którym pracuje.

Przedstawiony mi do oceny dorobek wskazuje także na dobrą umiejętność planowania i realizacji badań klinicznych, podkreśla dojrzałość kliniczną doktor Doroty Koziół, niezbędną w przyszłej pracy samodzielnego pracownika naukowego.

Ocena osiągnięcia naukowego zatytułowanego „Uwarunkowania genetyczne i środowiskowe oraz przebieg kliniczny ostrego zapalenia trzustki”

Od czasu zatrudnienia w zespole chirurgicznym dotychczasowe zainteresowania pani doktor dotyczące czynników prozdrowotnych oraz wpływających na rozwój niektórych chorób, jak choćby otyłości czy zespołu metabolicznego, zostały skryształizowane i nacelowane na różne aspekty dotyczące epidemiologii, patogenezy i czynników ryzyka ostrego zapalenia trzustki.

Ostre zapalenie trzustki (OZT) jest niezwykle ważnym i ciekawym problemem klinicznym, a częstość tej patologii niestety wzrasta w naszym społeczeństwie. Dwa główne czynniki ryzyka to choroby dróg żółciowych i alkohol, tym niemniej właściwie do niedawna nie było wiadomo np. dlaczego nie wszystkie osoby nadużywające alkoholu rozwijają OZT.

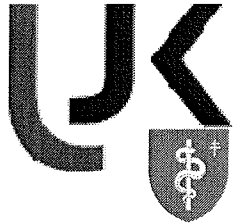
Tym samym badania pani doktor Koziół dotyczące zarówno epidemiologii, jak także środowiskowych i genetycznych czynników ryzyka zachorowania w populacji polskiej, a właściwie w populacji województwa świętokrzyskiego, wpisują się w nurt podstawowych zainteresowań i kierunków badawczych nowoczesnej pankreatologii.

Przedstawione jako cykl publikacji dzieło Autorka rozpoczęła w roku 2011 badaniem epidemiologicznym dotyczącym częstości OZT w województwie świętokrzyskim. Autorka oparła się na hospitalizacjach z tego powodu w oddziałach chirurgicznych, włączając do analizy 1004 pacjentów, co dało wskaźnik zapadalności na poziomie 99,96/100000 mieszkańców. Niewątpliwie jest to ciekawa próba rzucenia światła na problemy epidemiologii OZT, której od dawna w Polsce nikt nie podjął, tym niemniej praca ma wiele ograniczeń wynikających choćby z pewnych regionalnych uwarunkowań i dane te raczej nie mogą być ekstrapolowane na całość polskiej populacji. O tych ograniczeniach pracy Autorka zresztą sama wspomina przy omawianiu jej wyników. Należy do nich np. zbieranie danych wyłącznie z oddziałów chirurgicznych, co jednak nawet pomimo regionalnych zwyczajów hospitalizacji pacjentów z OZT w takich oddziałach, natychmiast wyklucza grupę chorych z lekką postacią, która mogła być zdiagnozowana później, a nie podczas kwalifikacji do hospitalizacji. Poza tym epidemiologiczne badanie populacyjne powinno być oparte o reprezentatywną próbkę z różnych województw, co może oczywiście mieć wpływ ze względu na nieco odmienne uwarunkowania dotyczące odżywiania czy też spożywania alkoholu. Tym niemniej jako ocena regionalna, praca ta spełniła swoje założenia.

Znacznie ciekawsze badania, tak jak wspominałam poprzednio, wpisujące się w najnowsze trendy światowej pankreatologii, podjęła Habilitantka oceniając wpływ wybranych mutacji genetycznych na zachorowanie i przebieg kliniczny oraz ich powiązania z innymi czynnikami ryzyka OZT. Praca ta to ocena 221 chorych na ostre zapalenie trzustki oraz 345 potencjalnie zdrowych dotychczas osób. Badano typowe mutacje w genie SPINK (p.N34S oraz p.P55S), CFTR oraz PRSS1. Temat jest niesłychanie interesujący, ponieważ od dawna wiemy iż mutacje w tych genach mogą być powodem dziedzicznego zapalenia trzustki, którego początek często obserwujemy już w dzieciństwie. Dotychczas nie jest jednak jasne dlaczego tzw. typowe czynniki ryzyka, jak np. alkohol nie wywołują choroby w sposób zależny od dawki czy czasu nadużywania alkoholu, a powodują chorobę wyłącznie w niewielkiej stosunkowo grupie osób nadużywających alkoholu, z innymi niejasnymi predyspozycjami. Tak więc niepełna ekspresja niektórych zmutowanych genów, czy tak jak w przypadku CFTR – występowanie heterozygot w obrębie wybranych genów – być może jest czynnikiem ryzyka OZT. Prace takie pojawiają się obecnie i wydaje się, że koncepcja ta może mieć rzeczywiście znaczenie w określeniu genetycznych grup ryzyka do rozwoju zapalenia alkoholowego. Autorka stwierdziła pewną predyspozycję do ostrego zapalenia trzustki u pacjentów z mutacją N34S SPINK1, stwierdziła także cięższy przebieg kliniczny choroby u tych pacjentów. W badanej grupie nie potwierdzono znanych już obecnie wyników dotyczących mutacji w genie CFTR – na podstawie prac z ośrodków niemieckich jak i węgierskich wiemy, że osoby homozygotyczne w zakresie mutacji CFTR rozwijają mukowiscydozę, natomiast heterozygotyczne wykazują predyspozycję do alkoholowego OZT. Dodatkowo palenie tytoniu, poważny czynnik ryzyka OZT poprzez wybrane metabolity nikotyny może hamować ekspresję genu CFTR i poprzez to również predysponować do zapalenia trzustki. Fakt że w żaden sposób nie było to wykazane w przedstawionej publikacji może zależeć od stosunkowo małej grupy badanych osób, jak na badania genetyczne dotyczące stosunkowo rzadkich mutacji lub od różnic populacyjnych, co jest jednak mniej prawdopodobne. Wydaje się że może to być dla Autorki wyzwanie na przyszłość.

Pozostałe prace zawarte w przedstawionym do oceny samodzielny dziele naukowym dotyczą prognozowania czy też oceny przebiegu OZT a także pewnych odrębności przebiegu ozt u pacjentów z cukrzycą czy też czynników ryzyka jatrogennego OZT po zabiegu endoskopowej cholangiopankretaografii wstecznej.

Prace te wskazują na sprecyzowane zainteresowania Autorki, dotyczące różnorodnych aspektów ostrego zapalenia trzustki, dojrzałość kliniczną oraz umiejętność pracy zespołowej. Wszystkie te cechy są niezwykle istotne u przyszłego samodzielnego pracownika naukowego.

Przedstawione mi do recenzji prace opublikowane były w czasopismach o łącznym IF 5,319 i punktacji MNiSzW: 93, tak więc były już parokrotnie oceniane przez kompetentnych recenzentów. Dodatkowo prace przedstawiane były w postaci doniesień zjazdowych zarówno na posiedzeniach naukowych krajowych jak i zagranicznych, w tym posiedzeniach Europejskiego Klubu Trzustkowego (EPC) oraz Polskiego Klubu Trzustkowego (PKT).

Pani doktor Dorota Kozieł jest także od wielu lat aktywnym członkiem zarówno EPC jak i PKT. Jako wieloletni prezes PKT od lat mam przyjemność obserwować rozwój naukowy pani doktor oraz wysoką aktywność naukową ośrodka, który prezentuje.

Dorobek dydaktyczny

Osiągnięcia dydaktyczne pani doktor Kozieł są naprawdę imponujące. Od wielu lat pracuje Ona jako nauczyciel akademicki, prowadzi jednocześnie wykłady na seminariach naukowych oddziału świętokrzyskiego Polskiego Towarzystwa Chirurgów Polskich, prowadziła wykłady w ramach Świętokrzyskiej Akademii Chirurgii Małoinwazyjnej, oraz w Uniwersytecie Trzeciego Wieku.

Pani doktor Kozieł od lat pełniła i pełni nadal funkcję prodziekana, obecnie Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu UJK. Dodatkowo odpowiedzialna była za uruchomienie ośrodka kształcenia podyplomowego na Wydziale Nauk o Zdrowiu UJK, brała aktywny udział w uruchomieniu kształcenia połączonych na poziomie studiów II stopnia, opracowała nowatorski program nauczania dla kierunków pielęgniarstwa, jak „Pielęgnowanie w ranach przewlekłych” oraz „Wybrane zagadnienia z pielęgniarstwa chirurgicznego”. Pani doktor Kozieł w latach 2014-2016 była także członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do przeprowadzania egzaminów z dziedziny pielęgniarstwa chirurgicznego, brała udział w szkoleniu podyplomowym pielęgniarek, opracowując kolejne programy edukacyjne, brała także aktywny udział w przygotowaniu macierzystego Wydziału Nauk o Zdrowiu do uruchomienia kształcenia na kierunku lekarskim. Dodatkowo jest ona członkiem Wydziałowej Komisji ds. jakości kształcenia, opiekunem praktyk zawodowych, bierze udział w organizacji praktyk zagranicznych a także w realizacji procesu dydaktycznego w macierzystej jednostce na wielu etapach. Pani doktor Kozieł jest Senatu

Wydział Lekarski
i Nauk o Zdrowiu

w macierzystej uczelni, członkiem Rady Wydziału oraz przewodniczącą Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej.

Habilitantka pełniła również funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim, którego promotorem był pan prof. Stanisław Głuszek, była promotorem 140 prac licencjackich, oraz recenzentem kilkuset kolejnych prac.

Pani doktor Dorota Kozieł w wielu programach badawczych zarówno krajowych jak i europejskich, jak choćby LLP- Erasmus Program Staff Mobility, MEDIC, MEDREH i inne.

Za swoje zasługi dla uczelni nagrodzona dwukrotnie nagrodą Rektora II stopnia za wyróżniające się osiągnięcia organizacyjne, zdobyła także II miejsce w konkursie Nauczyciel Roku 2013 przyznawane przez Samorząd Studentów UJK.

Podsumowując należy stwierdzić iż dorobek naukowy Habilitantki jest znaczący i samodzielny i zdecydowanie wystarcza do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Dorobek ten wskazuje na bardzo sprecyzowane zainteresowania Autorki, co wróży niewątpliwie Jej dalszy rozwój.

W moim odczuciu, co wyraziłam wielokrotnie w trakcie powyższej oceny, doktor nauk medycznych Dorota Kozieł jest osobą sumienną, dojrzałą, z wielostronnym doświadczeniem zawodowym i naukowym, w pełni przygotowaną do prowadzenia samodzielnej działalności naukowej.

Przedstawiając swoją ocenę dzieła naukowego, popartą również oceną dorobku naukowego oraz dydaktycznego doktor nauk medycznych Doroty Kozieł Wysokiej Radzie Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu UJK w Kielcach, wnioskuję jednocześnie o dopuszczenie Kandydatki do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Prof. dr hab.n.med. Grażyna Rydzewska

Dyrektor Instytutu Pielęgniarstwa i Położnictwa UJK

Kierownik Kliniki Chorób Wewnętrznych i Gastroenterologii

CSK MSWiA, Warszawa